

Nový Jeruzalém č. 12/2020

Zpravodaj pro 252. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Olešnici v kostele v kostele svatého Vavřince - v úterý 15. prosince 2020 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

Plánovaná 251. prosebná mariánká pouť NJ v Jámách proběhla – kvůli stavu v naší vlasti, který zde byl 10. listopadu jinak, než bývalo dobrým zvykem. Mši svatou na úmysly poutí NJ odsloužil P. Slavomír Peklanski SAC. Farníci z Jam převzali na svá bedra štafetu každodenních modliteb svatého růžence na úmysly NJ. S místním farářem žijeme v naději, že se budou moci s touto Bohu milou a tolik potřebnou pro Církev a svět činností rozloučit ve větším počtu mši svatou vedenou P. Pavlem Habrovcem. Naděje je, ale uvidíme co na to PES (pokud bude 12.12. ještě při životě). Prosím, aby také čtenáři tohoto zpravodaje vložili do svých modliteb prosby poutí NJ:

Úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Ing. Pavla Habrovce, faráře v Radostíně a Pavlově, kterou vytvořil pro tento zpravodaj:

Milí přátelé, milí poutníci Nového Jeruzaléma,

ještě nikdy jsem nekázal do papíru. Kázal jsem pro jednoho, dva, deset, padesát, i několik tisíc účastníků bohoslužeb, ale nikdy ne do papíru. A i když jsem měl připravené kázání písemně, vždy zůstalo ležet na ambonu a v promluvě bylo použito pouze něco z toho napsaného. Vždy jsem vnímal, že **promluva je něčím živým, co vzniká vzájemným dialogem mezi kazatelem a věřícími**, kteří mu naslouchají. Ale **především napětím Ducha Svatého, který v tomto dialogu působí**. Přiznám se, že mi toto napětí chybí. Přesto se pokusím kázat i tímto způsobem.

Putovní pouť **Nový Jeruzalém** je něčím mimořádným, co žije na naší Vysočině již **od roku 1999**. Pevně věřím, že nepřetržitý proud těchto poutí a neustálých modliteb přinesl za víc jak dvacet let mnoho **milostí, duchovních darů a duchovních povolání nám všem**. Pán Ježíš říká: „**Proste a dostanete; hleďte a naleznete; tlučte a otevře se vám!**“ (Mt 7,7-11). A jinde: „**Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.**“ (Mt 9,35-38). Také **svatý otec Benedikt XVI.** zdůraznil, že nám Pán Ježíš v dnešní době nedává jinou odpověď na nedostatek duchovních povolání, než **právě tato slova Pána Ježíše**. Zdůraznil je ve své promluvě ke kněžím z celého světa při jejich pouti do Říma roku 2009, když jimi odpověděl na dotaz: „**Jak reagovat na nedostatek duchovních povolání v dnešním světě?**“ Proto chci poděkovat vám všem, kteří **vytrvale** klečíte před Madonou a prosíte!

K těmto prosbám v dnešní době koronavirového ohrožení přistupuje také **naléhavá prosba za dar zdraví a zachování života**. Navzdory všem těžkostem a omezením, které přináší, jsem přesvědčen, že je to doba **mimořádných milostí od Pána Boha**. **My věřící nevnímáme dar života jenom v úzkém vymezení, které lidstvu vnucuje falešný humanismus dnešní doby**. Ten chce náš pohled úzkostlivě upírat jenom na těchto pár roků pozemského putování. **Dar života, který nám Pán Bůh dává i prostřednictvím lásky našich rodičů ve chvíli početí, není ohraničený smrtí našeho těla**. Je darem, který započal, ale **už nikdy nekončí**. **Smrt je vstupní branou do věčnosti**. A pro **ty, kteří umírají ve spojení s Kristem Pánem, je počátkem nekonečné blaženosti**. Něčím, co první křesťané toužebně očekávali, když volali: „**Maran atha!**“, „**Přijď, Pane Ježíši!**“ Prvotní křesťané vnímali život v tomto neohraničeném prostoru. Proto svatý Pavel zdůrazňuje, že **si přeje být s Kristem na věky, ale pro ty, kteří jsou v tomto světě, je užitečné, aby pro ně ještě pracoval**. **Neví, co má volit. Touží být s Kristem spojen na věky, ale nebrání se další práci pro ně** (srov. Flp 1,20-30). **Dar pozemského života je obrovským darem Božím právě proto, že v sobě**

zahrnuje dar věčného života. Nalik máme, a to nezávisle na stavu ve kterém žijeme, „**být užiteční**“ pro **Boží království, jsme také povinni si ho chránit**. Přesto náš pozemský život není absolutní hodnotou. Nesčetné zástupy mučedníků byly ochotny ho **darovat, když bylo potřeba vydat svědectví Kristu Pánu**. Byly ochotny ho darovat pro službu bratřím a mnozí se v této službě vydali. Můžeme si přečíst **životopis sv. Aloise Gonzagy, sv. Terezie z Lisieux a dalších**. Někdy se snažíme až úzkostně zachovat si pozemský život, a to, že po světě chodí tolik živých, kteří jsou **duchovně mrtví** (duchovních mrtvol), **nám téměř nevdají**. Úzkostně si chráníme pozemský život a mnohdy se snažíme i umle o jeho prodloužení, ale **k věčnému umírání svému i mnohých dalších jsme téměř hostejní**. Bojíme se, aby naše tělo nevyhladovělo, ale **hlad duše nevidíme**. **Světci se dokázali vydat pro službu bratřím a sestrám v jejich bídě duchovní i hmotné právě proto, že znali hodnotu života v jeho absolutním rozměru**.

Pokrok vědy nám dává nebyvalé možnosti. Když slyším, že dnes je možné operovat cévy v mozku bez otevření lebky, žasnu. A je dobře, když tyto možnosti dokážeme využít. **Přesto smrt vždy zůstane přítomná v našem životě** a je potřeba s ní počítat. Naši předkové takové možnosti neměli, ale **o to víc se spoléhali na pomoc Boží**. Pro mě kněze je vždy velikým povzbuzením, když lidé nepamatují jenom na záchranu těla, ale **ve stejné nebo silnější míře pamatují na duši člověka**. Nedávno se stalo, že někdo z farníků zavolal kněze k dědečkovi, kterému se silně přitížilo. Přišel do domu, kde už byla záchranná služba. **Příbuzní ještě poprosili lékaře, aby počkal s převozem, aby dědeček mohl přijmout svátosti**. Lékař i personál byli ochotni počkat.

Tady na **Vysočině máme několik míst**, která nám pevnou víru našich předků připomínají. Když vyjíždíme z **Nového Města na Moravě** směrem k Bystřici nad Pernštejnem, **na pravé straně uvidíme Tři kříže**. Jsou dominantou, která připomíná, že **obyvatelé Nového Města s úpenlivostí prosili v době morové epidemie v roce 1482 o záchranu a Pán jejich prosby vyslyšel**. V Novém Městě **nezemřel ani jediný obyvatel**. S vděčností zde nechali nejprve vystavět kapličku. Ta později zanikla, ale ze stejného důvodu zde byly v roce 1680 postaveny, později v roce 1832 obnoveny tři dřevěné kříže. O rok dříve v roce 1831 městu totiž hrozila epidemie cholery a obyvatelé města jí opět unikli. Ve **žďárské bazilice Panny Marie se na bočním oltáři nachází milostná socha Panny Marie Studniční**. Podobně i u ní žďárští obyvatelé hledali záchranu před morovou epidemií, která na Vysočinu postupovala směrem od Brna. V Křížanově už umírali první lidé. Proto **lidé prosili Panu Marii o záchranu a na její přímělu byli vyslyšeni**. Před stejnou **sochou Panny Marie pokleká mnich Václav Vejmluva, který ztratil hlas a nikdo z lékařů mu jej nedokázal vrátit**. Pro tuto nemoc měl opustit mladý mnich konvent cisterciáků. **Úpenlivě prosí Pannu Marii Studniční a je zázračně uzdraven**. Později se stává opatem a je to on, kdo svou činností nejvíce proslaví žďárský klášter i město Žďár nad Sázavou jako takové **až do dnešní doby**. Další poutní místo **Obyčtov**. Nenajdeme zde památník padlých. Je dobře, abychom nezapomněli, že všichni muži z Obyčtova, kteří odešli bojovat do první světové války, se vrátili domů. Traduje se, že **pan farář je zasloužil Panně Marii a dal jim její medailku**. Vrátili se do jednoho. Nyní působím v **Radostíně nad Oslavou**. V roce 1857 zde vypukl požár, který zničil dvě třetiny obce. Vyhořel kostel, věž i fara, ale kaple Panny Marie za kostelem s milostnou soškou Panny Marie, která je vytesaná ze dřeva, byla uchráněna. Od té doby **radostínští chodí každý rok procesím s touto milostnou soškou Panny Marie do Obyčtova, aby zde znovu děkovali a dál si vyprošovali její ochranu**.

Panna Maria je v loretánské litanii vzývána jako „**uzdravení nemocných**“. Na světoznámém poutním místě v Lurdech se mnozí mohli přesvědčit, že je to právě ona, jejíž **přímělu přináší uzdravení mnohým**. Jsou zde popsány stovky takovýchto případů, které lékařská věda nedokáže vysvětlit. A **mnohem více je ještě uzdravení duchovních, která často popsána vůbec nejsou**.

Jsem přesvědčený, že těžkou situací, kterou prožíváme, nám chce Pán Bůh mnoho říci. Každému však něco jiného. A tak je na každém z nás, na tobě, na mě, abychom naslouchali jeho řeči a hledali tu **Boží odpověď pro mě**.

P. Pavel Habrovec

Představení hlavního celebranta NJ v Olešnici, kterým je P. IULic. Stanislav Tomšíček, farář ve Svojanově a Bělé nad Svitavou:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působišť: Jmenuji se Stanislav Tomšíček, s mým bratrem jsme prožili krásné dětství, vyučil jsem se tesařem, potom jsem odmaturoval a nastoupil na náhradní vojenskou službu ve farnosti Litomyšl, poté jsem dva a půl roku pracoval jako tesař. V roce 2000 jsem nastoupil do teologického konviktu v Litoměřicích a pak do kněžského semináře v Praze. V roce 2006 jsem přijal kněžské svěcení a následně jsem byl poslán do Nového Města nad Metují. Po dvou letech mi byla svěřena farnost Sádek u Poličky, poté jsem působil pět let ve Zbraslavicích u Kutné Hory a nyní jsem přes tři roky ve farnosti Svojanov.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Bylo by toho hodně. Rád bych především rodičům poděkoval za to, jaký příklad mi dali do života. Viděl jsem, že se mají opravdu rádi a to i přes různé nelehké životní situace. Maminka se i přes těžkosti, které jí způsobovala její nemoc, o nás s láskou starala. Tatínek nás vedl k poctivé práci, k péči o domácí zvířata, k pomoci v domácnosti. Velkým darem, který jsem od rodičů dostal, byl dar víry, povídání si o tom, jak tuto víru prakticky žít, podpora v životě ve farnosti i ve společenství mládeže.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Boží povolání, které jsem zaslechl. Bylo to na brigádě u sester karmelitek v Dačicích. Toto pozvání jsem zvažoval, účastnil jsem se duchovních obnov, mluvil jsem o tom s různými kněžími. V neposlední řadě jsem také poznal svatého Pia z Pietrelciny a jeho duchovní syny. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Jak už jsem napsal, Bůh mi poslal do cesty různé kněze. Nejprve to byli faráři v našem okolí: P. Fišer, P. Franc, P. Čihák, P. Heblt, potom kněží ze Sebranic, Pardubice.

Velkou pomocí mi byli, a stále jsou, kněží ze sekulárního institutu Servi della sofferenza (duchovní synové P. Pia). **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Nejkrásnější je být blízko Božímu působení. Vidět jak si Bůh přitahuje lidi k sobě, jak je uzdravuje, vede a posiluje. Jakou s námi má trpělivost a jak i přes naše pády nás vždy znovu k sobě pozvedá. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Čerpat z pokladů, které nabízí Kristus skrze církev, svátosti, Slovo Boží, růženec, společenství věřících. Tedy aktivně žít víru nejprve sám a potom o Kristu svými slovy i skutky svědčit. Je důležité, aby naše slova byla v souladu s našimi skutky, protože to jim dává věrohodnost.

Nechci, aby to vyznělo jako fráze, ale je potřeba se opravdu modlit, protože takto vstupujeme do společenství s Bohem i s druhými a můžeme jim předat to, co jsme jim u Boha vyprosili. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Společenství s Kristem, s věřícími. Podpora různých způsobů, jak se věřící mohou posilovat ve víře, ve vzájemném přátelství a pomoci. Spolupráce. Papež František mluví o doprovázení. Nejen, že kněží mají doprovázet věřící. Také manželé, kteří mají uzavřenou svátost manželství, mají doprovázet další manžele. Všimnout si jich, pozvat je na návštěvu, společnou modlitbu, procházku, výlet a pomoci jim sdílet nejen víru, ale také budovat a upevňovat vzájemné vztahy.

Úmysl sbírkový. V říjnu a listopadu sbírky na NJ nebyly – ale nutné náklady jsou. Nevíme, jak to bude probíhat v Olešnici – kolik bude poutníků, atd. – pokud sbírka bude a něco z ní zbude, tak to pošleme pro potřeby Oblastní charitě v Poličce. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Na palci. **Na co se nejvíc těšíte?** Až se lidé zamilují do Krista a budou žít víru a pěkné vztahy.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Když mne jeden pán požádal, že by chtěl být pokřtěn. **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Díky studiu kanonického práva a následně studiu rodiny a manželství jsem si začal hlouběji uvědomovat důležitost doprovázení manželů. Vzorem je pro mě sv. Jan Pavel II., který se snažil rodinám naslouchat a ve svých katechezích shrnul Boží plán s lidskou láskou. Právě skrze prožívání manželské lásky, života v rodině, objevujeme novým způsobem konkrétní Boží lásku a učíme se tuto lásku dávat jeden druhému. Tak jako Ježíš se nám z lásky daroval, učíme se být darem jeden pro druhého. V tom nám velmi pomáhá reálná Kristova přítomnost skrze svátost manželství. Vnímám, že je nezbytné tento ideál uskutečňovat v našich rodinách konkrétními skutky. Bohužel se setkávám s mnohými rodinami, kde se vytratily konkrétní skutky lásky. V těchto rodinách jsou velká zranění. Skrze poznání Božího plánu s

lidskou láskou manželé objevují cestu, která jim pomáhá se vzájemně darovat. Zároveň se otevírá cesta k překonání mnohých těžkostí, vzájemného odčizení. Otevírá se zde velký potenciál pomoci ze strany církve. Vnímám, jak je potřebný zájem kněží i laiků o rodiny. Vidím jako velmi důležitou formaci manželů, která jim pomůže růst ve svém vztahu, naučit se žít ze svátosti manželství, a která otevírá jejich potenciál pro pomoc dalším rodinám. Ze zkušeností jsem přesvědčený, že rodiny je třeba doprovázet a také rodiny se mají snažit doprovázet další rodiny. Prosme Ducha svatého, ať nám ukazuje cestu a uschopňuje nás ke službě druhým.

Svatá Anežka Česká (Promluva o.probošta kapituly Všech svatých na Pražském hradě)

Kázat opětovně na určitý svátek by se mohlo jevit jako problém. Stejný svátec, stejné texty, tytéž modlitby a zpravidla i týž kostel. Pokaždé je tu ovšem jiná společenská a dějinná situace. Letos je dramaticky jiná, protože nic podobného nikdo z nás nezažil. Co známe z literatury, výtvarného umění a filmů jakkoli impresivních, jsou jen svědectví. Myslím, že prvořadou povinností je mluvit, jak to známe od proroků. Dříve, než k tragédii dojde, varují drtivými výroky. Když nastane, těší Boží lid. Je třeba povzbuzovat nemocné a zdravotníky. Druhým úkolem je odmítnout kritické hlasy směřované na vládu. Právě **křesťané by měli vědět, že jediný, kdo epidemii může zdolat, je Hospodin. Vláda situaci zvládat nemůže a dělá při tom určitě mnoho chyb. Nemůže za to, protože musí **jednat ihned v situaci, která se mění takřka po hodinách.** Co lze kritizovat, jsou **evidentní snahy využít situace pro svůj prospěch a vyvolávání panického strachu.** Většina novinářů se chová jako sadisti z padesátých let, když nosili vězňům ukazovat provaz, na kterém je pověsí. Trestuhodné je i **zpolitizování epidemie ve chvíli, kdy tolik potřebujeme spolupráci všech.** Daleko závažnější je náhle tematizovaná **otázka smrti.** Je alarmující, **kolik křesťanů, dokonce praktikujících, se bojí smrti.** Provalila se **latentní krize víry.** Není snad Kristova zmrtvýchvstání? Neslyšeli nikdy velikonoční sekvenci: **Život a smrt se střetly?** Vzpomínám na pozoruhodnou studii akademika J. Charváta **Život a smrt,** ve které upozornil, že **v každé buňce je zakódován budoucí život.** Poslední, na co chci upozornit, je **krize rodiny,** protože se jasně ukazuje, že **pouze soudržné rodiny, a to i ve smyslu širšího příbuzenstva** (poškozená nebo neúplná rodina se ze strachu a neochoty postarat o nemocné rozprchne – „**zachraň se, kdo můžeš**“) poskytují **účinnou obranu proti pochopitelnému strachu.** Ne ze smrti, ale z **obtíží, které už jsou a budou se stále zvyšovat.** Život po krizi bude kromobyčejně ekonomicky stísněný, ale také najednou primitivní. Právem se ptáte, kdy začnu mluvit o sv. Anežce. Řeknu jediné. **Je to mocná přímluvkyně, protože za svého života poznala vše, co nás sevřelo. Obrátme se k ní o pomoc i radu.****

Mons. Petr Pířha

Plán poutí NJ na rok 2021:

2021 13. leden Velké Meziříčí	11.(16.) únor Lysice	11.(16.) březen Křižanov
13. duben Měřín	12. květen Nové Veselí	15. červen Jimramov
13. červenec Slavkovice	12. srpen Nová Ves u N. M. na M.	14.září Radostín n/Osl
13. říjen Rad. Svatka	11. (16.) listopad	14. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 253. pouť NJ – v úterý 12. ledna 2021 v 17 hodin do Velkého Meziříčí – hl. celebrant P. Mgr. Jakub Tůma, farář v Lukách a Vysoké Studnice.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970 **Casopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.**